

פרשת פנחס < 70 > י"ג תמוז התשע"א

גילוי דעת

משיב כהלכה

הרב דב ליאור מסביר איזה כיבוש משחית, ומגיב לראשונה למעצרו לפני שבועיים

פאן מתנחלים בכיף!

אסתר סילם-אלוש מסתכלת לכם בעיניים: למה באמת אתם גרים ביישובי יהודה ושומרון?

הרב פרופ' נריה גוטל על מהפכת המידע ועל שו"ת SMS

ח"כ ציפי חוטובלי בראיון על פנסיה, חוקות וחוק החרם
ו'במקלו ובתרמילו' עם קומיקס פרידה על נעמי שמר

ולא תהיה עזרת ה' כצאן אשר אין להם רעה פנחס כ"ז, י"ז

אבי קנטרוביץ < מנכ"ל תנועה כהלכה

תאונות בשולי הדרך - פגע וברח (כתבה ראשונה)

"אבא, אני עוצר בצד, יש לי פנצ'ר באוטו". אלה המילים האחרונות ששמע אביו של חי - אילן - מבנו.

חי ושני קריאף מקריית מלאכי נסעו בשבוע שעבר על כביש 4 לכיוון צפון. מעט אחרי גשר יבנה, הם נאלצו לעצור בשוליים כדי לתקן תקר בגלגל השמאלי האחורי ברכבם. הם יצאו מהרכב עם אפודים זזהרים, ואז פתאום פגעה בהם משאית ולא הותירה להם כל סיכוי. נהג המשאית המשיך בדרכו מבלי לעצור ולהגיש עזרה.

עצירה בשולי הכביש היא מסוכנת מאד. השוליים צרים, גם בכבישים טובים, ובמקרים רבים אנו פוגשים בנהגים המטפלים ברכבם כאשר חלק מגופם בולט לתוך הכביש.

חשוב לזכור: בנתיב הימני נוסעות משאיות רחבות, הנוסעות במהירות גבוהה ומפעם לפעם יורדות מעט לשול הדרך ומסכנות את מי שנמצא שם, ולכן אסור להימצא על שול הדרך.

תאונות הפקרה - פגע וברח - הפכו למכת מדינה. מאות נהגים בשנה פוגעים ומסתלקים מן המקום מבלי למלא את חובתם המוסרית והערכית כבני אדם - להגיש עזרה שבמקרים רבים יכולה להציל חיים.

להלן כללי זהירות לעצירה בשוליים במקרה של תקלה ברכב:

< יש להעביר את תיבת ההילוכים לנייטרל ולהסיט את הרכב בזהירות ימינה ורחוק ככל הניתן מהכביש.

< לאחר העצירה בשוליים, על הנהג והנוסעים לצאת מהרכב ולהתרחק מהכביש.

< יש להודיע על התקלה באופן מיידי למשטרה ולשירותי הגרירה, כדי לקצר את זמן ההמתנה.

< אם קיימת גדר הפרדה, יש להניח משולש אזהרה כ-50 מטר מאחורי המכונית. יש ללבוש אפוד זוהר.

במקרה של תקר בצמיג:

< בשום מקרה אין לעצור בשולי הכביש לשם החלפת הצמיג.

< יש להמשיך בנסיעה איטית על השול הימני תוך הפעלת אורות אזהרה, עד למציאת מקום בטוח כמו תחנת דלק, כביש צד או מפרץ עצירה רחב.

נתייחס לשולי הדרך כמקום מסוכן ולא נעמוד, כנהגים ונוסעים על השוליים.

לעצירת זהירות

לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

אדם מאמין נוהג לחומרא

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה מסובסדות ע"י קרן אביה: 09-7745758, 054-4836343

הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים:

**בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 10 בני אדם
בואו נעשה לזה סוף!**

הנתונים נכונים ליום ראשון האחרון

משפחת **פרסומי ישראל** ושות' ומערכת **גילוי דעת** מחזקים את ידם של המתיישבים בשטחי יהודה, בנימין, השומרון והגולן, וקוראים לכל הציבור, כנגד החרמות, לקנות דווקא את המוצרים של המפעלים שהוחרמו!

מי ייתן וכמו קללותיו של בלעם הרשע, גם קללות אלה יהפכו לברכה עבור מפעלים אלה ועבור ההתיישבות היהודית בכל מרחבי ארץ קודשנו.

גיליון 70
פרשת פנחס
י"ג תמוז תשע"א

תמונת שער:

ולא תהיה
עדת ה'
כצאן אשר
אין להם רעה
פנחס כ"ז, י"ז

התמונה צולמה ע"י שי קרופפלד
בעלייה רגלית של מקד"צ פדואל לירושלים.
מזל טוב לשי, כבר חצי יובל, הא?

רוצים לראות תמונה שצילמתם
על שער גילוי דעת?

שלחו לנו תמונה הקשורה לפרשת מטות
למייל: gdaat@pisrael.com
וציינו: עבור תמונת שער.
בכל שבוע נתפרסם תמונת שער
שישלחו הקוראים.
אולי זו תהיה התמונה שלכם!

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת:

הראשון לציון הרב מרדכי אליהו זצ"ל

ר' אליקים גצל גולדברג ז"ל

זה עונג שבת

הדלקת נרות < ירושלים 7:09 תל אביב: 7:27 חיפה: 7:21
צאת השבת < ירושלים 8:28 תל אביב: 8:30 חיפה: 8:31

הוצאה לאור: קרן אביה לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

הפקה ופרסומות: **פרסומי ישראל** ושות'

לפרסום, למודעות ולהנצחות: איתן הקר

gdaat@pisrael.com ■ 02-5350915

עריכה: עפר מעוז

ע. עריכת לשון: מרב הולצמן

עיצוב: תמי כהן, צ. מילר

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד

© כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

■ נא לא לקרוא בשעת התפילה

■ נא לשמור על קדושת הגיליון

■ כל ההכנסות מהגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

ואם אין לי
פסיכומטרי?

זו לא סיבה
להפסיד שנה!

רק במכללת אורות ישראל תוכלי ללמוד לפסיכומטרי במקביל ללימודי תואר הראשון ולהרוויח שנה אקדמית

אל תתני לעצמך להפסיד שנת לימודים שלמה, רק בגלל שעדיין אין לך פסיכומטרי. במכללת אורות ישראל תתחילי ללמוד לתואר כבר בשנה"ל הקרובה*, ובמקביל תעברי במכללה קורס פסיכומטרי איכותי ותגשי לבחינה במועד דצמבר.

* פטור משכר לימוד בשנה א' לבוגרות שירות לאומי
* החזר דמי קורס הפסיכומטרי לפי הציון בבחינה * סיוע גם למשפרות בגרויות

אורות ישראל לחנך באור אחר

על יסודי (ז-י) | חינוך מיוחד (א-יב) | הגיל הרך | יסודי | הוראת הריקוד (מחול ותנועה)
מוקדים: ביבליותרפיה | הידרותרפיה | ייעוץ בחינוך | פסיכודרמה

לפרטים לחקונו המכללה

ההרשמה למכללה בעיצומה!
לפרטים:
הדסה אביטל 03-9061302
rishum@orot.ac.il

קמפוס אלקנה

המכללה האקדמית לחינוך

מכללת אורות ישראל

מייסודן של מכללת מורשת יעקב רחובות ומכללת אורות ישראל אלקנה

www.orot.ac.il

וגם לאחר השחרור נאלץ להתגונן מפני המחבלים שרוצים לפגוע בו. לכן כל חייל וכל מי שעוסק בביעור הרשעות לא יאונה לו כל און, ולא יישארו כלפיו שום משקעים קשים.

אצל פנחס - מכיוון שהוא עשה זאת לשם מצווה, לא נשאר בו שום רושם רע והוא זכה להיות הכהן הגדול. כך גם חיילינו, העוסקים היום בביעור הרשעות וצריכים לבצע מעשים שהם באמת קשים - כיוון שהם עושים זאת לצורך דבר מצווה, לא יאונה להם כל רע. נקוה שכלל לא נצטרך לזה, אך גם אם כן - נדע נאמנה שלא תצא לחיילינו שום תקלה מההגנה על עם ישראל ומביעור הרשעה. הכיבוש שלנו הוא לא כיבוש של עברה אלא כיבוש של דבר מצווה, ולכן זה יביא רק תועלת לעם ישראל ולחייליו.

מתוך טוב ולצורך תיקון, אין זה מותר רושם שלילי באדם. לכן כאן, היות ופנחס הרג את החוטאים מתוך קנאה לכבוד שמים, הרי שזה מעשה חיובי ואין בו חשש להשפעה שלילית.

גם בעניין עיר הנידחת הכתוב מבטיח: 'ונתן לך רחמים ורחמך', מפני שמעשה כזה של חיסול עיר שלמה - מטבע הדברים משאיר משקעים קשים ושליליים בעושים. לכן באה התורה ומבטיחה שאף על פי כן, במקרה זה הם יישארו בדרגת רחמים, מפני שהעבירה היא שגורמת את השלילה ולא עצם המעשה.

גם היום יש שמשתמשים בצורה לא נכונה בביטוי 'הכיבוש משחית'. אכן, כיבוש גרמניה את כל אירופה או כיבוש בריטניה את ארץ ישראל, הואיל ונעשו מתוך רשעות, ודאי שאלה משחיתים. אולם עם ישראל לא כבש אלא שיחרר את ארצו שניתנה לו מאת הבורא,

הנושא הראשון בפרשתנו עוסק בכך שהקב"ה משבח את פנחס עבד הקנאות שגילה, בזמן ההידרדרות הקשה שהייתה בעם ישראל, עד כדי כך שהקב"ה מבטיח לו: "הנני נותן לו את בריתי שלום". כן קיבל פנחס ברית כהונת עולם, שיהיה כהן גדול המכפר על כלל ישראל.

ולכאורה יש להקשות: הרי ידועה ההלכה בתלמוד שכהן שהרג נפש לא יוכל לשאת את כפיו. כיצד אם כן פנחס, שהרג את הנפש, היה שכר לקבל כהונה גדולה שמכפרת? ועוד זכה לאריכות ימים מופלגת וגם הכהונה הובטחה לו ולזרעו אחריו לעולם?

אלא שהתורה הא-לוקית גילתה לנו כאן יסוד נפלא. מי שעושה מעשה רע מתוך מגמת הרוע שבו, מעשה זה חורט את רישומו השלילי על האדם. אולם כאשר הוא עושה את אותה פעולה בדיוק אלא שהיא נובעת

נשאלתי על ידי תלמידים מספר שאלות, ואני מוצא לנכון לפרסם את התשובות לטובת כלל הציבור.

אם כן, מערכת המשפט וחוקי המדינה בתחום הנהגת המדינה מחייבים גם מצד התורה כל עוד אינם נוגדים את התורה.

האם בעקבות האירועים האחרונים, צריך להשתנות היחס שלנו למדינה?

ראשית, נסביר שההתייחסות שלנו לתקומת מדינת ישראל אינה מותנית באירועים מסוימים. עם ישראל זכה לתקומת מדינתו לאחר כאלפיים שנות גלות, שלוש שנים לאחר השואה האיומה. זה מעשה א-לוקי, נס גדול וחסד עצום שעליו אנו צריכים להודות לקב"ה. מדינת ישראל אינה קניינה של מפלגה זו או אחרת, גם אם היא בעת הזאת בשלטון. המדינה שייכת לכל עם ישראל, על כל חוגיו ורבידיו, כלל העם היושב בציון וכולל עם ישראל היושב בגולה, הרואה את מרכז חייו בארץ הזאת. המדינה שייכת לא רק לדור הזה אלא גם לדורות הבאים. אם בדורנו אלו שמנהלים את המדינה פועלים נגד התורה ונגד ארץ ישראל, זו בעיה שאנחנו צריכים להתמודד איתה ולהסתייג מדרכם. לכן, לא שייך לומר שנשנה את יחסנו לעצם קיום המדינה בגלל אירוע זה או אחר. אנחנו כמובן לא משלימים עם הנהגה שפועלת נגד התורה ואסור לנו להסכים לזה, אך לא בשל כך נטיל ספק בעצם תקומת מלכות ישראל בדורנו ובהופעתה של המדינה כראשית צמיחת גאולתנו ■

את הכוחות הלוחמים, אך לא נאמר שאדם בתור פרט יעשה זאת. על פי תורתנו הקדושה, אין הפרט עושה מלחמה אלא רק ציבור גם חובת כיבוש ארץ ישראל על ידי מלחמה היא רק על הציבור, לעומת התיישבות או רכישת בית בארץ ישראל שזו מצווה גם על היחיד ואין הבדל אם זה נעשה על ידי קניין או באופן אחר.

לסיכום, ההיתר ההלכתי מציג את הדרכתה של תורה לצבא ישראל בזמן מלחמה, ואין בו עיסוק באדם הפרטי.

נראה שיש גורמים הרוצים להפיץ שמועות לא נכונות ולסלף את דעת התורה מתוך כוונה זדונית. הדרכתה של תורה היא ש'דינא דמלכותא דינא'. כלומר: כאשר מדינה מחוקקת חוקים בתחום הממוני או בתחום ההתנהגותי בין בני אדם, כולל מסים, היתרי בניה, חוקי תעבורה וכדומה, הם מחייבים את כל האזרחים. אולם, כפי שכתב הרמב"ם במפורש, אם חוק המלכות בא לכף את שומרי התורה והמצוות נגד התורה, כגון אם יחוקקו שיום המנוחה הלאומי יעבור משבת ליום שיש, אף אם ינמקו זאת בנימוקים כלכליים - זו כפייה נגד התורה, ועל זה לא חל הכלל 'דינא דמלכותא דינא'. עלינו להתייחס לחקיקה כזאת כגזרה נגד התורה על כל המשתמע מכך. כמובן, גם בזמן גזרה יש כללים איך להתנהג, ויש מצבים שבהם אדם אף צריך למסור את נפשו.

האם לפי תורת ישראל מותר לפגוע באנשים מקרב אויבנו שהם לכאורה חפים מפשע, כאשר בהסתכלות ראשונה נראה שזה מעשה ברברי?

אני מוצא לנכון להדגיש שבהיתר ההלכתי בקשר לפגיעה באוכלוסיה אזרחית - מדובר רק על זמן מלחמה, ובמלחמה, על פי תורת ישראל, אין הגדרה של 'חפים מפשע'. הדוגמה הקלאסית היא מקרה שמחבלים יורים על אזרחינו או על חיילינו מבניין מגורים, ולצבא יש שתי אפשרויות לשחק את מקורות הירי: על ידי הפגזה מרחוק או מהאוויר; או לחילופין על ידי יחידת לוחמים שתחסל את המחבלים אחד אחד, כאשר בזה יש סיכון לחיי הלוחמים. לפי הדרכתה של תורה, מותר לצבא לפגוע באויב על ידי הפגזה מרחוק, למרות שעל ידי זה יכולים להיפגע אנשים שהם לא ממש לוחמים, ואפילו ילדים, אך הם אוכלוסיה של האויב.

ודאי שאין זו דרכה של תורה לפגוע לתחילה באוכלוסיה אזרחית; אך אם זה נעשה תוך כדי לחימה, עלינו לדאוג קודם כל לשלומם לביטחונם של חיילינו ולא לשלום אזרחי האויב. מי שאינו נוהג כך, עושה הפוך מהדרכתה של תורה.

כמו כן מדובר שם על התפקיד של המדינה בתור מדינה, כגון על המצביא או שר הביטחון, שכך הוא צריך להנחות

כשנדע ונפנים כולנו שאנו נמצאים בפגישה אישית עם מנכ"ל העולם, לא נרשה לשום דבר שיפריע לנו בפגישה זו, בוודאי לא צלצול או רטט של טלפון סלולארי. מעבר להפרעה לנו דבר זה מפריע לשאר חברינו המתפללים. אני מקפיד להגיד למי שחיפש אותי ולא ענית לי בזמן התפילות, בין אם הוא חובש כיפה ובין אם לא, שהייתי בפגישה עם מנכ"ל העולם. כל האנשים מקבלים ומעריכים את זה.

אורי שכר
מנכ"ל גרופ - קנה הכל

כשאני בבית הכנסת, אני מתנתק מכבים את הסלולרי בכניסה. אבל מכבים.

גילוי דעת
ד"ר יצחק אביגדור

כנס מורים לגמרא

ביום חמישי י"ט תמוז, בין השעות 18:15-9:30, תקיים מכללת 'אורות ישראל' יחד עם מנהל החינוך הדתי את הכנס הראשון למורים ומורות המגישים לבחינות בגרות בגמרא ובהלכה במסלול תושבע"פ.
בכנס תיחשף תוכנית הלימודים החדשה ויינתנו פתרונות לקונפליקטים ושאלות איתם מתמודדים מורים בתחום זה. בכנס יישאו דברים בין השאר: הראשון לציון הרה"ג שלמה משה עמאד, ד"ר אברהם ליפשיץ - ראש מנהל החינוך הדתי, הרב יהודה זולדן - מפמ"ר להוראת תלמוד ותושבע"פ, הרב פרופ' נריה גוטל - נשיא מכללת אורות ישראל והרב חיים סבן - המשנה לנשיא מכלת אורות ישראל. האירוע יתקיים במכללת אורות ישראל קמפוס רחובות והוא פתוח למורים ולמורות לגמרא ולהלכה במסלול תושבע"פ. לפרטים והרשמה עד יום א' הקרוב: 02-5604143.

ישיבת בין הזמנים לע"נ הרב אליהו

הרב מדרכי אליהו זצ"ל היה ידוע באהבתו ויחסו המיוחד לכל ילד. הרב היה מקרב את הילדים מאוד, מכבד אותם ומאיר להם פנים באופן מיוחד. לזכרו הוקמה כבר בשנה שעברה מסגרת לימוד בבית הכנסת 'היכל יעקב' בו היה הרב זצ"ל מתפלל ומעביר את דרשותיו ושיעוריו הלויין. התוכנית הייתה בשיתוף ובסיוע 'מרחבים'. במסגרת התוכנית, התכנסו בכל בוקר בתשעת הימים בוגרי כיתות ג'-ח' לתפילה וללימוד משותף לעילוי נשמת הרב זצ"ל לקראת פתיחת מחזור ב', החל מכ"ט תמוז ועד לח' מנחם-אב השנה, צופים המארגנים גדול משמעותי בהיקף הלומדים. השנה אנו זוכים לשיתוף פעולה מיוחד עם 'אביהם של ישראל' העמותה להנצחת הרב זצ"ל ותורתו, שבראשה עומד הרב אליהו בן דהן שליט"א. למרות ההוצאות הכבדות הכרוכות במימון המסגרת התלמידים לא נדרשים כלל לשלם עבור ההשתתפות. תרומות יתקבלו בברכה 052-8990444.

בס"ד

מדורגי אדומים - השכונה החדשה של מצפה יריחו, קהילה שמרגישה כמו משפחה

כעשרים דקות מירושלים, על כביש ירושלים-ים המלח, בונות החברות "חותם הנדסה ובניין" ו-"יניב ג. הנדסה ובנייה בע"מ" את שלב א' של הגדלת הקהילה ביישוב הדתי "מצפה יריחו", ומזמינות את הציבור הדתי לאומי לגור יחד בפרויקט "מדורגי אדומים" וליהנות מנוף מדהים, חיי קהילה עשירים ותוססים, והשקעה נדל"נית מבטיחה. "מדורגי אדומים" הינה שכונת מגורים חדשה, בת 11 בניינים בני 5 קומות כ"א, מרפסת "סוכה" לכל דירה ופיתוח סביבתי הכולל בין היתר, 9 בתי כנסת, גני מועצה, ישיבה תיכונית, מקוואות גברים ונשים, ובעצם כל מה שמשפחה צריכה ממש ליד הבית.

בואו ליישב את הארץ ולהרגיש כמו משפחה אחת גדולה...
לבחירתכם, דירות מרווחות בנות 4, 5 ו-6 חד', דירות גן מפנקות ופנטהאוזים מרהיבים.
* ניתן לקבל משכנתא, עד 70% משווי הדירה, בכפוף לאישור הבנק

מדורגי אדומים
קהילה שמרגישה כמו משפחה

חיותי ויניב

YANIV הנדסה ובנייה

www.medoragi-edomim.com

לפרטים התקשרו: *2515

שם רש"י: "כל מה שהוא גדול ביותר - צריך להכניע ולהשפיל עצמו".

רבנו, הרב צבי יהודה, בספרו 'אור לנתיבות', כתב מאמר בשם 'לצניעות ולטהרה בישראל'. בתחילת המאמר הוא מביא את החרוז 'העוז והענווה לחי העולמים'. הענווה מזוהה בדרך כלל עם חולשה ורפיון, והעוז מבטא דווקא תוקף וגבורה. אם כן, איך אפשר להבין את הצירוף של שני הניגודים הללו? אלא, התכונה המיוחדת של ישראל מתבטאת בפסוק "ואתם הדבקים בה' א-לוקיכם חיים כלכם היום". הקיום של ישראל מתגלה בנשיאת ראש ובזקיפת קומה. קיומו של עם ישראל הוא נצח, בהיותו דבוק בקב"ה, וקיומו מתבטא בעוז. הצניעות והטהרה הן הבסיס לגבורה ולעוז.

נראה לומר שהמקור לדברי רבנו אלה הוא בשולחן ערוך על הברכות 'אחור ישראל בגבורה' ו'עוטר ישראל בתפארה': "כשחוגר חגורו, יברך 'אחור ישראל בגבורה'; כשמששים כובע או מצנפת בראשו, יברך 'עוטר ישראל בתפארה'". מעיר על כך המ'שנה-ברורה שדווקא בשתי הברכות האלו אנחנו מזכירים את ישראל, כי שאר ברכות השחר מוסבות על כל העולם, מה שאין כן שתיים אלו שהן מיוחדות לישראל, משום צניעותם: חגורה - שלא יהיה לבו רואה את ערוותו, וכובע - כדברי הגמרא שיש לכסות את הראש מאימת א-לוקים.

זוהי דמותו של המנהיג בישראל - יש בו צניעות וענווה אישית יחד עם הנהגה ציבורית תקיפה. כך הוא דבק במידתו של הקב"ה - העוז והענווה לחי העולמים ■

דין עם הציבור".

הרמב"ם בהלכות מלכים מתאר את תכונות המלך: "ויסבול טרחם ומשאם ותלונותם וקצפם כאשר יישא האומן את היונק. 'רועה' קראו הכתוב - לרעות ביעקב עמו, ודרכו של רועה מפורש בקבלה: 'בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו ישא'. לעומת זה, בהלכות סנהדרין קובע הרמב"ם שהדיין: "סובל טורח הציבור ומשאן כמשה רבנו, שנאמר בו 'כאשר ישא האומן את היונק'".

יש לשאול: מדוע הרמב"ם מדמה את המלך גם לאומן וגם לרועה, ואילו את הדיין רק לאומן?

נראה להסביר שהנהגתו הציבורית של המלך דומה לרועה, ההולך לפני העדר ומושך את כולם אחריו. בו זמנית דואג המלך גם לצרכי הפרט, כאותו אומן המטפל ביונק. לעומתו, הדיין אינו מנהיג את כלל ישראל - לפניו באים אנשים פרטיים להתדיין בבעיות פרטיות המתעוררות ביניהם. לכן כלפי הדיין נוקט הרמב"ם בדימוי של האומן את היונק, ואינו מדמה אותו לרועה.

הנהגת כלל ישראל צריכה לבוא מתוך גדולה וגבורה. בספרו 'מאמרי הראי"ה' מקדיש מרן הרב מאמר שלם למנהיג 'הגדול והגיבור'. מצד שני, אחת התכונות הבסיסיות הנדרשות מהמנהיג היא הענווה. באופן אישי עליו להתנהג בענווה. משה רבנו - המנהיג הגדול - היה עניו מכל האדם. גם דוד המלך היה עניו ביותר - הוא אמר על עצמו 'אנוכי תולעת ולא איש!'. הגמרא אומרת שהמלך צריך לעמוד בכפיפות קומה, מתחילת תפילת שמונה-עשרה ועד סופה. כותב

בפרשתנו, משה רבנו מתבשר שהוא עומד ללכת בדרך כל הארץ, ולכן הוא פונה לקב"ה ואומר: "יפקוד ה' א-לוקי הרוחות לכל בשר איש על העדה, אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם, ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה".

אומר רש"י במקום: "'א-לוקי הרוחות' למה נאמר? אמר לפניו: ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד, ואינן דומין זה לזה, מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו.

"אשר יצא לפניהם" - לא בדרך מלכי האומות שיושבים בבתיהם ומשלחין את חיילותיהם למלחמה, אלא כמו שעשיתי: אני שנלחמתי בסיחון ועוג".

המנהיג בישראל נקרא לאורך כל התנ"ך 'רועה'. אחת הדוגמאות לכך היא בספר יחזקאל. הנביא מדבר על דוד כרועה, ואפילו את הקב"ה הוא מכנה רועה.

דימוי נוסף למנהיג מופיע בפרשת בהעלותך. בעקבות תלונות בני ישראל על המן, פונה משה אל הקב"ה ואומר לו: "האנוכי הריתי את כל העם הזה... כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר יישא האומן את היונק?"

פירוש התורה תמימה מסביר את הדימוי לאומן וליונק ואלה דבריו: "ישא ויסבול משאם וטרחתם באהבה, והדמיון בזה מאומן ויונק הוא כמו שהאם האומנת את היונק שלה - הנה אף על פי שהתניוק מטריד וגם מצער לה... בכל זאת הלוא לא תשליכהו ולא תרחיקהו מעליה, אלא אדרבה תשעשעהו ותניקהו ותחזור ותחבקנו באהבה וחיבה; ובערך כזה יתנהג

שורת הדין

מי שטרח (חלק שני)

הרב משה ארנרין - אב"ד לענייני ממונות ארץ חמדה-גזית

בו אדם שלח אדם אחר לשכור בעלי מקצוע, והשליח קבע שכר גבוה ממה שהורה לו בעל הבית. שם נקבע, שכל עוד לא אמר השליח לפועלים 'שכרם עלי', דומה הדבר למי ששכר פועלים בלא לקבוע איתם שכר. אזי, חובתו של שוכר הפועלים לשלם להם רק כ'פחות שבפועלים'. אכן, הבעיה בנדון דידן אינה דומה, שכן לא מדובר על מצב בו שכרו פועל אך לא קבעו את שכרו, אלא היא עמוקה יותר. כאמור, מסתבר ביותר, שאילו ידע הנתבע ששכר הטרחה מתרבה והולך בהיקפים המדוברים, הוא היה עוצר את פעילות התובע וחוזר לפעול באמצעות עורך דינו הקבוע.

סוגיית 'יורד' מתייחסת למצב שבו אדם השביח נכס של אדם אחר ללא הסכמה על עצם הפעולה. הסוגיה מבחינה בין מצב בו ה'יורד' עשה זאת מדעתו של בעל הנכס אך ללא סיכום על השכר ('יורד ברשות'), לבין

המורכב מהסכום שהוא כבר שילם, והוא התחייב לשלם סכום זהה לאחר הצלחת ההליך. ההליך לא צלח, על כן אין הוא חייב מאומה.

פסק הדין > בגיליון הקודם דחה בית הדין את טענת ג'ייקוב שההסכם שונה. לצד זאת קבע בית הדין שמשרד עורכי הדין פשע באי משלוח החשבוניות, ושיש בסיס איתן לטענה, שאילו ידע הנתבע על העלויות המצטברות שלו היה מפסיק את הזמנת השירותים היקרים. התובע לא העריך, ולא יכול היה להעריך, את היקף השעות בהן הוא מחויב. על כן, על השירותים שניתנו החל מארבעה חודשים ממשלוח החשבונית האחרונה, הנתבע ישלם תשלום חלקי בלבד.

בשלב זה עומדת בפני בית הדין השאלה, כיצד לקבוע את הסכום לתשלום.

> הסוגיה בפרק השוכר את האומנין¹ עוסקת במצב

פרטי המקרה > מר ג'ייקוב ביקש לקדם ולהרחיב תוכנית תב"ע במגרשו. לאחר התייעצות עם עורך דינו הקבוע, הוא שכר לצורך קידום ענייניו משרד עורכי דין מוכר אשר עליויותיו גבוהות בהרבה ממה שהוא רגיל לשלם לעורך דינו. על פי ההסכם, משרד עורכי הדין יישלח לג'ייקוב חשבונית כל שלושה חודשים.

לאחר משלוח החשבון הראשון היה ויכוח על שכר הטרחה וג'ייקוב שילם את חלקו. ג'ייקוב המשיך לעבוד עם המשרד. לאחר שנה וחצי, קיבל ג'ייקוב חשבון שכר טרחה בסכום גבוה במיוחד.

משרד עורכי הדין תובע סכום זה על בסיס מחירון השעות שהוצג לג'ייקוב בראשית ההתקשרות. ג'ייקוב אינו חולק על המסמכים שהוגשו על ידי התובע, המפרטים את שעות העבודה של עורכי הדין השונים בענייניו, אך הוא טוען שלאחר הגשת החשבון הראשון ההסכם שונה. לדבריו הוסכם על סכום כולל של

מצב שבו השביח את הנכס שלא מדעתו של בעל הנכס 'יורד שלא ברשות'. 'ל'יורד ברשות' צריך הנהנה לשלם שכר רגיל עבור ההנאה שקיבל, על פי התעריף הנמוך הרגיל בשוק.

בענייננו, נראה לכאורה שהעבודה נעשתה על פי הוראותיו של הנתבע ובקשר עימו. לכן, לכאורה, מחד גיסא יש כאן 'יורד ברשות'. אך מאידך גיסא, הנתבע כלל לא ידע לאילו פעילויות הוא נותן רשות ומה משמעותן. הוא לא העלה על דעתו את היקף השעות שבהן הוא מחויב - ובזה אשם התובע.

בנוסף, בניגוד ל'יורד' שהשביח את שדה חברו, לא ניתן לקבוע האם יש לנתבע רווח מהפעילות המשפטית שנעשתה בעניינו. קידום תוכניותיו נעצר על רקע המחלוקת, ואין הישגים משמעותיים ששיפרו את מצבו הכלכלי של הנתבע.

מצאנו בסוגיה אחרת התייחסות למצב הדומה לענייננו. הגמרא במסכת בבא קמא עוסקת ביורשים ששחטו ואכלו בהמה שחשבו שהיא של אביהם. לאחר מכן התברר שהבהמה היתה של אדם אחר, ואביהם רק שאל אותה. הגמרא אומרת שעל היורשים לשלם סכום חלקי עבור אותה בהמה, וכך נפסק להלכה: "משלמים דמי בשר בזול, שהוא שני שלישים".⁵

נקודת הדמיון בין סוגיה זו לנדון דידן היא בכך שבשני המקרים אדם הביא על עצמו הנאה, אך לא היה מוטל עליו לדעת שישלם עליה. בסוגיית הגמרא מדובר על אכילת הבשר ללא הבנה שיצטרכו לשלם בעבורו; במקרה שלנו, הנתבע ביקש מפורשות לקבל שירותים ללא שידע שיידרש לשלם עליהם סכומים גבוהים שנדרשו ממנו בסופו של יום. ונציין גם שכשהנתבע ביקש פעולה מסוימת, אין לו מושג על כמה שעות יחייבו אותו בעבורה.

כפי שראינו בשולחן ערוך לעיל, נקבע שישלמו שני שלישים ממחיר הבשר שנאכל. הסמ"ע מסביר את ההיגיון לחיוב בשיעור זה: "שיכולים לומר - אם ידענו שאינה של אבינו לא היינו אוכלים בשר. אבל שני שלישים משלמין שכן דרך בני אדם לקנות בשר בזול ולאכול, אף אם בלאו הכי לא היו אוכלין בשר".

היתומים יכולים היו שלא לאכול בשר אלא להסתפק במזון אחר זול יותר. הסכום שישלמו נקבע על פי הערכה כמה כסף יסכים לשלם אדם שלא רגיל לרכוש בשר כדי לרכוש בשר ולאכול אותו. במקרה של מוצרי מזון יקרים, ההנחה הכללית היא שמדובר על כשני שלישים ממחיר השוק.

דומה לאוכל בשר, שיכול היה להסתפק בלחם וירקות, כך המבקש שירותים משפטיים יכול להסתפק בעבודתו של עורך דינו הקבוע ולא להזדקק לאחד המשרדים הגדולים בישראל. על כן, אם נישם את העיקרון האמור בסמ"ע לנדון דידן, נבקש להעריך כמה היה מסכים הנתבע לשלם בעבור המשך השירותים המשפטיים היקרים במיוחד שקיבל.

גם אם הנתבע מעדיף את שירותי התובעים, ברור

בית הדין חייב את הנתבע בתשלום מלא עבור ארבעת החודשים לאחר החשבונית שנשלחה בזמנה. ביחס לתקופה שלאחר מכן, חייב את הנתבע רק בסכום חלקי ■ ערך: הרב סיני לוי

¹בב"מ ע"ה ע"ב; ²ראה שו"ע חו"מ סימן של"ב, ד' בדברי הרמ"א, וסעיף א' בדברי המחבר. ³בב"מ דף קא ע"א; ⁴שו"ע חו"מ סימן שע"ה; ⁵דף קיב ע"א; ⁶שו"ע חו"מ סימן שמ"א סע' ד'; ⁷חו"מ סימן שע"ה, ח'.

במסגרת מצומצמת זו הבאנו רק את תמצית הדברים.

פסקי דין מלאים ניתן לקרוא באתר רשת בתי הדין

ארץ חמדה - גזית: www.erezhemdah.org/beitdin

קורן ירושלים

תלמוד קורן הושלם!

תפתח, תבין בעצמך.

הסט השלם עם 38 הכרכים של דף הוילנא
ליצד ביאורו של הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ)

שווי 38 הכרכים: **₪ 3,762**

מחיר קטלוגי: **₪ 2,990**

מחיר מבצע: **₪ 2,630**

שווי המתנה ₪ 420

ירושלים מורה מול הכותל משגב לדרך 40 02-6285267 שיכון ספרי קודש אדניהו הכהן 27 02-5400902 פומרנץ בארי 5, מרכז העיר, 02-6235559 חברתא הל"ה 16, 02-5667695 שלם יהודה המכבי 5, 02-5380195	דברי שיר תחנה מרכזית, 077-3220338 ספרי מאה שערים מאה שערים 15 02-5022567 מודיעין חברתא צומת שילת, 08-9792266 אפרת ספרי מינצר מרכז מסחרי תאנה, 02-9933490	בני ברק המפיצים ירושלים 28, 03-6185979 הדרת הספר אמרי חיים 22 03-6774886 נזר הקודש ז'בוטינסקי 100 03-6184043 אברמוביץ הרב קוטלר 5 03-5793829 קיבוץ עין צורים משה שלווה 054-2045731	כוכב השחר מרדכי גור אריה 02-9947578 נוף איילון נחלת הספר 08-8580929 רעננה הגות בורוכוב 3, 09-7425464 פתח תקווה דברי שיר איכילוב 9, 03-9319212	נזר הקודש חובבי ציון 28 03-9317473 ראש העין יעקב קרואני 054-2548307 תל אביב דרך מסורת רחוב אלנבו 112 03-5605635 יעקב רבני העליה 8 03-6815542 בית שמש JBC רש"י 5 02-9993239	חיפה קוסטינר הרצל 64 04-8667146 קרית ים אור התורה שדרות ירושלים 31 04-6890404 באר שבע מרכז המצוות מגדל הרכבת 08-6238343 בית שאן תפארת רם מרכז רסקו 04-6581429
---	--	--	---	--	---

הידור מצווה זה קורן

להשיג בחנויות ספרי הקודש המובחרות • משרדי ההוצאה: 02-6330530 • www.korenpub.com

על פי רוב מעסק התורה, ולא שייך לגזור עליהם משום ביטול תורה, וגם ברור שלא יקבלו, ומוטב שיהיו שוגגים. אבל אם במדינתם נשטפו בשחוק הכדור גם צעירים כאלה שאפשר למשוך אותם לבית המדרש, והם מתבטלים על ידי זה מן התורה, והרבנים יודעים שיהיו הדברים נשמעים אצלם - ודאי כשר הדבר לעשות בזה תיקון וגזרה... והכל לשם שמים".

יכול להיות שלטווח קצר היה יותר אפקטיבי לומר 'אסור' ולא לנמק. יתרה מזו: יתכן שאמירה כזו, לפי שעה, אכן הייתה פועלת פעולתה ולא מעט היו נמנעים מהמשחק בשבת וביום טוב, אולי אפילו בימי חול. ואולם, במבט מרחיק ראות ולטווח ארוך, הרב סבור שאוטוסטרדת המידע - אפילו בזמנו - שוללת מהלך כזה, ולו גם טקטית. כבר בימיו ומכל שכן כיום, כל בר דעת, גם אם הוא רחוק לחלוטין מהתמצאות בתורה, יכול על נקלה לאתר מקורות ולבחון אם אמת דברו איתו או 'לא בדיוק'. ואם כך טקטית, הרי ודאי שכן מהותית: 'אמת קנה ואל תמכור'!

היהורו, אפוא, חכמים בדבריהם, הסבירו ונמקו ובססו הכרעותיהם, אל תעלימו ואל תכסו. הפסדו של כיסוי עולה על שכרו ■

לעיון נוסף: נריה גוטל, 'גילוי וכיסוי בפסיקת הרב', רבנות: האתגר, ירושלים תשע"א, עמ' 610-599.

לי לומר להם שהדבר הוא איסור מוחלט, שהיה יוצא מזה קלקול גדול על שארי הוראות, שיאמרו שאני מעמיס עליהם חומרות גם בדברים שיש להם היתר. על כן הוכרחתי לומר להם שאם יהיו זהירים מאיסור הוצאה וכל מלאכה האסורה בשבת, והמקום יהיה

כל בר דעת, גם אם הוא רחוק לחלוטין מהתמצאות בתורה, יכול על נקלה לאתר מקורות ולבחון אם אמת דברו איתו או 'לא בדיוק'

מרוצף... אין בידי למחות בהם, והלוואי שיקבלו את דברי וישחקו באופן המותר. ואין בכוחי כעת פה לגזור גזרה חדשה, כי אלה הצעירים העוסקים בתורה, אפילו בתור קביעות עתים - אינם משחקים כלל בכדור פה, והמשחקים בכדור הם הצעירים כאלה שהם רחוקים

לאוטוסטרדת תפוצת המידע הגדלה ומתרחבת ומתעצמת ישנן השלכות רבות. אחת מהן: חיזוק החובה להנמקת הפסיקה הרבנית. כנגד שו"ת ה-SMS המתומצת והדחוס, הלא מנומק והלא מבוסס, אשר לא פעם מעורר סימני שאלה - הרי חופש המידע שיצרו מאגרי המידע הזמינים, האינטרנט בכלל ו"כבוד הרב Google שליט"א" בפרט, מחייב שיח רבני איכותי הרבה יותר.

כבר בשעתו עמד על העניין מרן הראי"ה קוק זצ"ל ותבע מן הפוסק שקיפות, הנמקה וביסוס. דוגמה לדבר: בשנת תרפ"ו שלח הרב איגרת לרב ד"ר אנסבכר, רבה של קהילת ויסבדן שבגרמניה. עילת האיגרת נבעה מפנייתם של רבני גרמניה אליו, להסכים אתם 'לגזור איסור על שחוק הכדור, שנמשכו אחריו יותר מדאי צעירים, והדבר נוגע לביטול תורה'. יצוי: עיקר מוקדה של איגרת זו אינו משחק כדורגל בשבת ויום טוב אלא משחק בימי חול. כמובן, הקל ביותר הוא לומר לצעירים 'אסור', חד, חלק ופשוט, אך עם בעיה "קלה": לא נכון, למצער לא מדויק...

בשל כך מדגיש הרב: "כאשר הצעירים, אלה שאינם עוסקים בתורה, רק שטופים בשחוק זה, ומהם ישנם רבים כאלה שהם יכולים בעצמם לראות בדברי הפוסקים את הדעות של הגדולים המתיירים - ודאי לא היה אפשר

לנגדי תמיד

הרב צוריאל וינר - ראש בית המדרש 'דעו'

תורת הנגלה

לאור זה, נתבונן במחלוקת תנאים במסכת חגיגה: בית שמאי ורבי אליעזר סוברים כי מעשיה של עולת תמיד רק נאמרו בסיני אך העולה עצמה קרבה בסיני. לשיטתם, אין מקומה של עולת התמיד בסיני כלל וכלל. רבי אליעזר מתבסס על הפסוק "הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר בית ישראל!" הרי עניין התמיד הוא ריח ניחוח וריצוי, ולכן לשיטתם התמידים החלו רק בכניסה לארץ ישראל. פה בנחלת ה' מתחיל ענין של חיבת ה' לעמו בארצו, של גאולה. פה יש מקום לחיבור נפשי, להתמדה בתמידי האהבה ובדורנו - לתפילות הקבועות הבוקעות מהלב. זוהי שלמות הגאולה שבארץ.

לעומתם, בית הלל ורבי עקיבא סבורים כפשוטו של מקרא, שעולת תמיד אכן נעשתה בהר סיני ממש וכן באוהל מועד. התמידיות מקשרת אותנו לדיבור הא-לוקי, כבר ממתן תורה. נוכחותו של הר סיני בחיינו עד היום מוצאת את ביטוייה בתפילה תמידית ובלימוד קבוע של דבר ה' המתגלה בתורה.

מהשיטות יחד ניכר שיש שתי מהויות בעבודת ה' שבקורבנות התמיד ושבתפילות הקבועות - תורה וגאולה ■ ערך: הרב נתנאל לוי

הדיבור הא-לוקי בחיינו. איך? על ידי לימוד אותה התורה שניתנה בסיני ובמשכן. נושא התפילה ומטרתה הם מינוף הלימוד, שם אנו פוגשים דיבור א-לוקי דרך התורה. עדיף להבנת התפילה כקשורה לתורה יש השלכות הלכתיות. נאמר בתלמוד הירושלמי: "למה קוראים קריאת שמע בבית הכנסת...? כדי לעמוד בתפילה מתוך דבר של תורה". וכן נפסק בטור ובשולחן ערוך: "אחר שיצא מבית הכנסת ילך לבית המדרש ויקבע עת ללימוד... שלא יעבידנו, אף אם הוא סבור להרוויח הרבה". מכאן שהתפילה שלנו 'עטופה' בתורה. זוהי מהות התפילה והנחת הדיבור הא-לוקי בחיינו, בקביעות.

ישנו בפרשת פנחס ביטוי נוסף לתמידים: 'ריח ניחוח לה', ביטוי משותף גם לקורבנות המוספים. ביטוי זה מעלה גישה שונה לחלוטין לגבי עניין התמידים וממילא לגבי תפילותינו. ריח ניחוח מבטא ריצוי ופיוס, קרבה שלנו אל ה'. הוא מבטא קשר של חיבה בין ה' לעם ישראל, ובלשונו - אמונה וחיבור שמובילים לגאולה. אהבה מוחלטת שאינה תלויה בדבר היא עניין התפילות שלנו - לקרוא דרוך לתחושות של אהבת ה' שסוללות דרך לגאולה.

כמיהת לבו של כל יהודי היא לחיות את התפילה לבוראו. אלא שכדי לחיות את התפילה צריך להעמיק בשורשה. בגמרא אומר רבי יהושע בן לוי: 'תפילות כנגד תמידים תיקנום'. במאמר זה, ריב"ל עוזר לנו לכון את המוקד. כעת ברור כי הדרך לתפילה היא בהבנת עניינו של קו רבן התמיד, ומשם הדרך כבר פתוחה בפנינו. בפרשתנו, קורבנות התמידים מתוארים בתיאור מיוחד שיוצר זיקה להר סיני: "עולת תמיד העשויה בהר סיני". נשאל: מה עניין תמידים אצל הר סיני? מה הקשר בין קורבן תמיד למתן תורה? למה הר סיני משמעותי בהבנת הקורבן?

תיאור התמיד מפרשת תצווה יעזור לנו: "עולת תמיד לדורותיכם פתח אוהל מועד לפני ה'... ונועדתי שמה לבני ישראל... ושכנתי בתוך בני ישראל". אין ספק כי לפי פרשת תצווה - קורבנות התמידים, וכנגדם תפילותינו, הינם נחלת הציבור ונועדו עבורו. אין בהם מקום למשאלה הפרטית, אלא הם מבטאים את הנוכחות התמידית של הדיבור הא-לוקי בתוכנו. אותו הדיבור התחיל במעמד הר סיני והמשיך במשך.

בדיוק כך גם בימינו: תפילותינו מבטאות את נוכחות

הרב אליקים לבנון

ראש ישיבת ההסדר באלון-מורה ורב המועצה האזורית שומרון

לפני ולפנים

שאלה

לפני כשנתיים התעורר ויכוח וסכסוך פנימי במשפחתנו. אחת הבנות הנשואות שלנו כעסה עלינו, ההורים, וניתקה כל קשר אתנו. כשאנחנו מתקשרים היא מנתקת את השיחה. אנחנו לא מכירים את הנכדים שלנו. אנו אובדי עצות.

תשובה

משפחה חייבת להיות בנויה בצורה בריאה. המבנה הנכון הוא מבנה של פירמידה, כאשר ההורים ניצבים בראש הפירמידה וילדיהם מתחת להם. ההורים מצווים לחנך, להדריך את ילדיהם. ילדים אינם מחנכים את ההורים. ממילא לא ייתכן שילדים, גם גדולים, נשואים ובעלי משפחה, 'יחרימו' את ההורים וינתקו בפניהם את הטלפון, או ינתקו אותם מקשר עם נכדיהם. כפי שכתבתי, הגדולים מדריכים את הקטנים ולא להיפך. כל זאת, אילו היו הילדים פונים בשאלה האם להמשיך בנתק מול ההורים או לחדול, אולם, מאחר ולא הם שואלים אלא אתם, ההורים, יש לברר מה נכון מצדכם לעשות.

כרגיל, בראשונה יש ללמוד מה לא לעשות. שני דברים לא לעשות: האחד, לא לדרוש מהילדים

כיבוד הורים, לא לתת להם מוסר - הכיצד אתם מנתקים את הקשר ופוגעים בכבודו. והשני, לא 'לרדוף' אחריהם כמתחננים על נפשכם ולפנות אליהם בהכנעה ובבקשת רחמים, שירחמו עליכם ויאילו לחדש את הקשר. אין לתבוע כבוד מפני ש'כבוד נותנים ולא לוקחים'. הם חייבים לתת לכם כבוד. אתם מצדכם, בשום פנים אל תתבעו זאת מהם. לא להתחנן בפניהם, מפני שאתם עומדים בראש הפירמידה ובשום פנים אסור לכם לנטוש מקום זה. כאשר ראש הפירמידה מתרופף מתפרקת כל הפירמידה. ההורים המבקשים רחמים מילדיהם מאבדים את היכולת להדריך ולהוביל את ילדיהם. עד כאן - 'סור מרע', מה לא לעשות.

ומהו 'עשה טוב'? אתם כהורים המשיכו לחשוב

מחשבות טובות על ילדיכם. מצב כפי שהנכם מתארים עלול לגרום לכם להקפיד על בתכם, וכתוצאה מזה נפגמת האהבה שלכם כלפיה וכלפי משפחתה. מתוך כעס אפשר להגיע לאמירות לא טובות, כמו: 'אתם לא רוצים קשר, לא צריך! גם אנחנו לא רוצים!'

להורים אסור לחשוב מחשבות כאלה, מפני שהם בראש הפירמידה המשפחתית. ואתם כהורים, המשיכו לאהוב את ילדיכם, בינתיים אהבה שבלב. המשיכו להאמין שביום מן הימים הם יתעוררו ויבינו את טעותם, והקשר יחזור לאיתנו.

מחשבות טובות - הקב"ה מצרפן למעשה, והן פועלות לתיקון ■

הישיבה התיכונית אלוני הבשן

מחפשת שאלות ומחפשת

מחפש מקום אחר ללמוד בו? ישיבה שתתן לך גם הישגים וגם מרחב?

בוא לאלוני הבשן ונבנה איתך תכנית לימודים מותאמת אישית לקראת תעודת בגרות מלאה.

- רמה לימודית גבוהה • מגמות מורחבות • סדנאות להתפתחות רוחנית • חוגי העשרה • טיולים ואתגרי שטח • התנדבות בקהילה • צוות קשוב ומנוסה • הסעות

אחוזי הצלחה גבוהים בבגרות!

לפרטים ולהרשמה: 050-6619056 y_albash@walla.com

נהלן ברגש

עם סגולה - גזענות?
הרב דני אלינר - ר"מ בישיבת ההסדר אור עציון

שאלה > האם תפיסתנו את עצמנו כ'עם סגולה', אין בה משום גזענות? כיצד ייתכן לדבר בימינו על עמים השווים יותר או פחות?

תשובה > עניינו של עם ישראל כעם סגולה כתוב בתורה, נשנה בנביאים ושולש בכתובים. רעיון זה הינו אחד מאושיות היהדות: "והייתם לי סגולה מכל העמים". דרך בחירתו של עם ישראל וייעודו אכן מראים על הסגוליות המיוחדת הקיימת בעם זה ביחס לשאר אומות העולם. ואולם, כדי לענות על שאלתך, עלינו להבין ראשית מהי גזענות.

ההגדרה הפשוטה לגזענות הינה תחושת עליונות של מקצת בני האנושות על פני חבריהם. כתוצאה מתחושה זו הם מבטלים את מקומם של עמים אחרים. וסוברים שכל בני האנושות נועדו כדי לשרתם. במקרים קיצוניים העמים הגזענים שוללים את עצם קיומם של עמים אחרים ושואפים להשמידם. אין צורך להכביר מילים על הנאצים ימ"ש, שראו את עצמם כבני הגזע הארי, עליונים על שאר האנושות ושאיפו להשמיד את שאר העמים הנחותים. אכן, גישה זו הינה גישה גזענית שיש לשלול מכל וכל.

ואולם, הגישה היהודית שונה בתכלית. אכן אנו סבורים שאנו עם סגולה, אך מהי משמעות של סגולה זו? אנו מאמינים שלעם ישראל ניתנה שליחות חשובה מאין כמותה. תפקידו של עם ישראל הוא לרומם ולהאדיר את האנושות כולה. מקורות רבים מדברים על כך שכאשר עם ישראל ישוב לארצו ויחיה בה חיים ריבוניים, האנושות כולה תעלה ותתרומם. אנו סבורים שבעם ישראל נגזחים כוחות רוחניים העשויים לשרת את האנושות כולה.

אם כך הם פני הדברים, הרי שבגישה היהודית ישנה תפיסה ההפוכה לגזענות. לא שלטון ושררה על פני עמים אחרים, כי אם שליחות כבדה בעלת אחריות לכלל עמי העולם. לא ביטול זכותם של עמים אחרים לחיות את חייהם בשלווה ובעצמאות על פי אמונתם, כי אם ניסיון להביא את הבשורה הא-לוקית, בדרכי נעם, לכלל האנושות.

המילה ישראל מורכבת משתי מילים 'שיר' ו-'אל'. זהו תפקידו של העם היהודי, לשאת שירה חדשה לעמי העולם, לקדש שם שמים, ומתוך כך לסחוף את העולם כולו אחריו. ואכן, הגלות הארוכה אותה עברנו מוכיחה מעל לכל ספק, שבכל מקום שאליו הגיעו יהודים הם נטעו יסודות מוסריים וערכיים גם בקרב הגויים.

היהודים מעולם לא היו בין העולבים, אלא העדיפו להיות בין הנעלבים. גם כשהמציאות היתה איומה ונוראית, שמרנו על צלם האנוש שבנו ולא הידרדרנו למחחזות של תת-אנושיות. כאשר אתה מטיב להתבונן על הדברים בדרך זו, אתה חש את גודל האחריות המוטלת לפתחנו.

דברים אלו נכונים שבעתיים למציאות המסובכת והמורכבת בה אנו נמצאים. מאבקנו הצודק על זכותנו וקיומנו במקום זה, נובע מכך שאנו מאמינים באמונה שלמה שטובת העולם כולו הינה שעם ישראל יחיה את חייו על כל מרחבי ארצנו הקדושה. אולם אסור שתחושה זו תגורר אותנו לתחושת עליונות השוללת קיומם של גויים אחרים בארצנו. אין לנו כל בעיה שבארץ ישראל יתגוררו גויים. אדרבה, בשורת התורה עשויה לרומם ולשמח את כלל האנושות, ובכללם את מי שגר בגבולנו.

כיצד יש להתנהג עם מי שמסרב לקבל בשורה זו? על כך נעסוק, אי"ה, בשבוע הבא ■

עלילות צ' המעצבני"ש

מנקים את המראה של פלנלין עם עושים גל"צ לנעלי שבת ולשליחת רעיונות: shaharyosi@gmail.com

שירות לכוחות

פרידה משנתיים

עינת מעוז

הלימודים האחרונות. לשש השנים המאד חשובות בבניין החיים.

נותנת חיבוק עם גרון חנוק. חנוק מדמעות שרוצות לפרוץ החוצה.

ושוב, אני יושבת פה על הספסל ובוכה. בוכה מעצב ובוכה משמחה. מסכמת שנתיים מדהימות וכבר מתגעגעת לאחיותי היקרות. ואני עוד מנסה לחשוב איך זה שהיססתי האם להמשיך לעוד שנה ולחזור על אותה טעות פעמיים. עוד פעם טעיני - טעות טובה! *עינת היא אחותו של עורך הגיליון

הסתבכתי עם השמות של הבנות. אני זוכרת בבירור את רצף החוויות שעברנו עד כה. את העליות ואת הירידות, את השמחות ואת הכאב. מאז אותו היום, כל יום, כל שעה וכל דקה, הן היו בראש מעייניי. הגעתי עם רצון לתת ולאהוב - וכאן זכיתי להגשים זאת.

אני יושבת במקום הזה עכשיו, אחרי שנתיים, מסכמת תקופה כל כך יפה ומשמעותית. עומדת באותו המקום ונותנת חיבוק לבנות היפות שלי. לבנות שלי שזה עתה אומרות שלום לשש שנות

אני יושבת כאן בתחנת הרכבת, בדרכי חזרה הביתה, באותו המקום שיישבתי בו לפני שנתיים ממש. ישבתי כאן בתחנת הרכבת על הספסל הצמוד ועניתי לטלפון שבישר לי כי התקבלתי. תוך יום עניתי בחיוב ומאז ועד היום אני במסע שתם אך לא נשלם. מהר מאד הגעתי לשם, למקום שבשבילי היום הוא עוד בית.

ואז פגשתי אותן לראשונה, את 22 האחיות החדשות שלי. רצה לי בראש אותה תמונה מהפעילות הראשונה. עד עכשיו אני זוכרת בתימהון איך

יוצאת מדעתה

תודה לבני דוידוביץ'

שעזר לזוג שלנו להסכים על משהו...

גם לכם היו פדיחות בדייטים?

גם לכן נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלך, ועוד יותר את התשובה של הצד השני?

שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com

או ספרו לנו בפייסבוק

פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

בקרוב אצלכם...

ציירה: תיקי עדרי

המדור מוקדש ל: שלומי ניר ומיכל נחמני; דן ביבר וליה כ"ץ; דניאל כ"ץ ומיכל ליכטנשטיין; בנישי וחגית זאבי; יוסי ונעמה לוי; הדר ודוד בוזי; רועי היימן ורחלי ווסקוביניק; **שהתחתנו/מתחתנים השבוע.** ולי יוסי דינרשטיין ושרה גרבר; אריאל וייס ורעות אוחנה; יהודית ישי ויוסף כהן; לילך שושני וחגי מימון; תום שוחט ולאה גנט; **שהתארסו השבוע.** וכל אלה שעדיין מחפשים, שימצאו בקרוב!

קריאת הרבנים למען מגרון

- ❖ נאמר לאברהם אבינו: 'כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולרועך עד עולם'. כל הארץ הזו לכל חלקיה הרי היא נחלת ה' והיא אחת מהמתנות טובות שנתן הקב"ה לישראל.
- ❖ כבר כתב בשעתו רבינו הרב צבי יהודה הכהן קוק [כרוז 'למען דעת']: "לפיכך אחת ולתמיד הדברים ברורים ומוחלטים כי אין כאן שום שטחים ערביים ואדמות ערביות אלא אדמות ישראל, נחלות אבותינו הנצחיות, אשר אחרים באו ובנו עליהם שלא ברשותנו... ואנחנו מעולם לא עזבנו ולא ניתקנו את נחלות אבותינו".
- ❖ היישוב מגרון הוקם לפני כ- 12 שנה בתמיכתם ובעידודם של משרד השיכון והמוסדות המיישבים. היישוב נבנה על קרקעות טרשיות ופנויות ומעולם לא התיישב ולו ערבי אחד באדמותיו. תושבי מגרון לא נישלו אף אדם מביתו או מנכסיו ובמשך שנים רבות לא בא אפילו ערבי אחד בטעות בעלות על הקרקע. אדרבה, דווקא הקרקע הפנויה והטרשית היא שהביאה את מוסדות המדינה להקים את מגרון במקומה הנוכחי.
- ❖ ברבות השנים הפכה מגרון ליישוב קבע לכל דבר; חמישים משפחות המקיימות חיי קהילה עשירים, כשביניהם מבנים ציבוריים ופרטיים; בית כנסת, מקווה טהרה, גני ילדים, שמונה בתי קבע ועוד עשרות מבנים ומוסדות המפריחים את שמות ארצנו.
- ❖ בימים אלה ישנן, לבושתנו ולחרפתנו, מחשבות מצד ממשלת ישראל להרוס מספר בתים ביישוב מגרון. אנו דורשים מממשלת ישראל לחזור בה ממחשבות אלה באופן מיידי. תפקידה של ממשלת ישראל לבנות ולא להרוס, להקים יישובים ולא להחרים. אנשי מגרון ימשיכו את מפעל ההתיישבות במגרון בכל עוז, אותו מפעל בו החלה ממשלת ישראל בעצמה.
- ❖ כל הדיבורים בדבר 'העתקת' היישוב למקום אחר כפתרון 'הבעיה' הרי הם אחיזת עיניים. שינוי השם מ'החרבה' ל'העתקה' אין בכוחו לשנות את המהות. נטישת יישוב של קבע והריסת מבניו הרי הוא חילול ה' נורא, ואין זה משנה לאן עוברים התושבים.

'חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי א-לוקינו וה' יעשה הטוב בעינינו'

הרב צבי ישראל טאו הרב אביגדור נבנצל הרב חיים דרוקמן הרב זלמן ברוך מלמד הרב עמיאל שטרנברג הרב שלמה אבינר הרב שמואל אליהו הרב אליקים לבנון

הפלסטיניות לקראת מליאת האו"ם כדי להוביל מהלך הרואה את זכותנו על הארץ כעובדה נתונה שלא ניתנת לערעור.

בידוד ככל שמדינת ישראל הלכה רחוק יותר בתהליך השלום גברו קולות הזה-לגיטימציה לישראל מצד גורמים בעולם. אני מאמינה שככל שנקיים את מה שקראנו בשבת שעברה - 'הן עם לבדד ישכון', ככל שנהיה יותר נאמנים לדרכנו כך העולם יעריך ויכבד אותנו יותר. דווקא השמאל, שפעם אחר פעם מוותרים על הזכויות שלנו, הם גורמים לבידודנו בזירה הבין-לאומית. המהלך המבודד ביותר שהיה כלפי ישראל היה דו"ח גולדסטון, שנבע במישרין מהפשטע של עקירת גוש קטיף. ככל שמדינת ישראל שומרת על זהותה, כך היא יותר מוערכת בעולם. דווקא השמאל משרת את הבידוד.

ביבי ראש הממשלה הוא זה שהזמין אותי להצטרף לליכוד ונתן את תמיכתו במועמדותי. אני יודעת שכשהוא הזמין אותי לשורות המפלגה הוא הכיר את עמדותיי ואת דעותיי. הוא הזמין אותי כמי שתביא איתה אידיאולוגיה למפלגה, ואני לא חושבת שהוא מופתע מהמקום שאני תופסת בסיעה. דווקא יש הערכה רבה מצד ראש הממשלה כלפי מי שנושא איתו דבקות בעמדה אידיאולוגית, ואלו דברים שנאמרו לי על ידי נתיניהו עצמו.

התפקדות אני מקווה שבמערכת הבחירות הבאה ייתפקדו לליכוד עוד הרבה אנשים עם גרעין אידיאולוגי חזק, כדי לשמור על הזהות הימנית של המפלגה. הרצון שלי הוא שהמפלגה שלי תהיה נאמנה לדרכה ושנצליח להוביל מהלכים, ובשביל שזה יקרה צריך לדאוג שהימין האידיאולוגי ייתפקד למפלגת השלטון כדי להשפיע. כמובן, אני חושבת שאדם צריך להיות מוסרי ולהצביע למפלגה שהוא מתפקד אליה.

חוק החרם מה בין חרמות על מדינת ישראל ועל יהודה ושומרון לבין חופש הביטוי? גם אחרי החוק כל אחד יכול להביע את דעתו על ההתנחלויות. ככל שמדינת ישראל ממשיכה לתמוך במתיישבים, חובה עליה לספק גם את המעטפת התרבותית והעסקית לכך. מדינת ישראל נתונה במאבק בין-לאומי נגד חרמות על מוצריה. אם אנחנו ניתן דוגמה להחרמות מבפנים, איך נוכל לדרוש מהעולם לנהוג אחרת? אפילו החוק האמריקאי מטיל סנקציות על חברות אמריקאיות שאינן מדווחות על דרישה לחרמות על מוצרים ישראליים - למה בארה"ב אפשר ובמדינת ישראל אי אפשר? את המחלוקות בנושאי ההתנחלויות יש לנהל במסגרת השיח הפוליטי, ולא במסגרת חרמות.

על חוק החרם: מה הקשר בין חרמות לבין חופש הביטוי? < על דחיית גיל הפנסיה: נשים עובדות יותר ומרוויחות פחות < ועל ראש הממשלה: הוא ידע את עמדותיי כשהביא אותי למפלגה

סיפור בנות צלפחד, בעיני ח"כ ציפי חוטובלי, הוא סיפור על יוזמה ועל הקשר המיוחד של נשים לארץ ישראל. אם ככה, אז רק נשאר לדבר עם אחת מחברות הכנסת היוזמות והקשורות ביותר לארץ ישראל על חוק החרם, על פנסיה ועל רווקות

בנות צלפחד הסיפור של בנות צלפחד, שהצליחו בסופו של תהליך להביא לחידוש הלכה ולזכות בנחלה בארץ, הוא דבר ראשון סיפור על חשיבותה של לקיחת יוזמה. מעבר לכך, אני רואה בסיפור זה ביטוי לקשר המיוחד של נשים לארץ ישראל. אני מאוד אוהבת לצטט את הכלי יקר בפרשת שלח, שמסביר את הפסוק 'שלח לך אנשים': "לו היה שומע בקולי היה שולח נשים כי נשים מחבבות את הארץ יותר". זו הסיבה שאפשר לראות את הצמיחה של ההנהגה הנשית דווקא על רקע חזרת העם היהודי לארצו. נשים היו בחזית ההנהגה גם בראשית מפעל ההתנחלות. כשהרב צבי יהודה נפגש לראשונה עם גוש אמונים הוא ביקש מהנשים שיעברו קדימה, משום שהן הכח המניע של המאבק הזה.

פנסיה אנשים אינם מבינים מדוע יש התנגדות להעלאת גיל הפרישה לנשים דווקא בקרב ארגונים המוקדמים שוויון לנשים. האמת שזה נורא פשוט, השוויון צריך להתחיל מההתחלה. צריך להביא לשוויון בשכר בין גברים לנשים, דבר שלצערי אנחנו מאוד מאוד רחוקים ממנו. בנוסף, הנשים נושאות בכפל תפקידים כחלק מזכותן ללדת ולהיות נדבך חשוב בגידול הילדים. המעמסה הכבדה והתגמול הנמוך גורמים לשחיקה מהירה יותר, ולכן צריך להמשיך לאפשר לנשים פרישה מוקדמת יותר.

רווקות נושא מאוד מורכב. בעיית הרווקות קיימת בכל המזרחים, אבל ללא ספק היא מאפיינת חברה יותר משכילה. בציבור הדתי הבעיה הרבה פעמים נובעת ממפגש של בחורה משכילה עם בחור ישיבה. הפתרון לדעתי טמון בחינוך לזוגיות ומשפחה בגיל יותר מוקדם. צריך לקחת את זה כאתגר חברתי, ולנסות לתת כלים לבחירת בת זוג ולחיי משפחה כבר בגילאים יותר צעירים. מעמד האישה לא חייב לבא על חשבון ערך המשפחה. אני מנסה כעת לשנות את שם הוועדה שאני עומדת בראשה לוועדה לקידום מעמד האישה והמשפחה. קידום מעמד האישה זה חלק מהעוצמה של שני המינים ביחד.

סמן ימני לכבוד הוא לי להיות סמן ימני, זה לא בושה. אני רואה את עצמי כסמן ימני המשקף את עמדת רוב הציבור במדינת ישראל, ואני מקבלת הרבה אהדה ותמיכה בשל כך. בסופו של דבר זה חשוב מאוד להשמיע דעות כאלה בציבור, בפרט כשהנעשה לא מתוך מפלגת ניהול אלא מתוך מפלגת שלטון. נבחרתי לנסות בעיקר למען מטרה אחת - לשמור על ארץ ישראל. אני מאמינה בכל לבי שהגיעה העת להחיל את החוק הישראלי ולספח את יהודה ושומרון, ואף הגשתי הצעת חוק בעניין. ניתן לנצל את הדרישות

תודה לחברתנו מהפייסבוק לילך נתיב על הרעיון לראיון עם חברת הכנסת ציפי חוטובלי! רוצים להשפיע גם אתם על תוכן הגיליון? הצטרפו לחברינו בפייסבוק, שכבר עכשיו עוזרים לגיליון להיראות כמו שאתם רוצים!

לתלמוד תורה בבית מאיר דרושים ספסלים צרים בתרומה: 052-6825885

במקום להמשיך לטפוח לעצמנו על השכם בהתנחלויות המפוארות שבנינו. נראה מי יעז לשבת, לא בגרעינים תורניים כשהחברה סביבם כדי להזכיר לו שהכל בסדר ושהוא בחברה טובה - אלא במפוזר, תוך הדגמת דרך החיים שבה אנו מאמינים לציבור כולו ותוך שמירה על גבולותינו גם בירושלים ובעכו, ביפו, בגליל ובנצרת. לא שהייתי רוצה חלילה שההתנחלויות יתרוקנו מתושביהן או שמפעל ההתיישבות יחוסל, ובכל זאת לא כולם צריכים לשבת דווקא בהתנחלויות. בהתנחלות בה אני גרה, למשל, ישנם מחסור בדירות שהביא לעליית מחירים, עד כדי השוואתם למחירים בעיר הבירה של מדינת ישראל. וכשסוף סוף הופשרה קרקע לבנייה, הוחלט לבנות על הקרקע בתים או שמא על לומר טיחת - בני 7-11 חדרים, והם נמכרים כלחמניות במחירים מופקעים. עד כדי כך מעוניין הציבור הדתי בחינוך טוב - סליחה, ביישוב ההתנחלויות... האם לזה ייקרא התיישבות? האם באמת אנחנו יכולים להסתכל לעצמנו בעיניים ולומר שמטרתנו היא אך יישוב הארץ? או שאולי פשוט נוח לנו על סיר הבשר, ההתיישבות כבר לא ממש מעניינת, אלא רק מי הם שכני, עד כמה ילדי מוכשרים ולאילו אולפנה או ישיבה הצליחו להתקבל? בואו נסתכל לעצמנו טוב טוב בעיניים ונבדוק למה בעצם אנחנו כאן, והאם לא הגיעה השעה להתפזר בכל רחבי הארץ ולהיות באמת, בכל מקום. עם כולם. למען מדינת ישראל ■

רק אז טפחה בפני המציאות: לא אני, המתגוררת בהתנחלות, היא האמיצה, אלא הוריי וכל מי שמעז ונשאר בשכונות המעורבות או המאוימות להיות מעורבות. למרות אי הנעימות שבדבר, למרות ירידת מחירי הדירות במקום, הם נשארים כדי לומר: אנחנו עוד פה. הם אלו המגיעה להם טפיחה אמיתית על השכם. תושבי ההתנחלויות אמנם מצויים קרוב ליישובים הערבים, אולם מוקפים גדר שנותנת הסבר ברור היכן גבולות הגזרה, הגיאוגרפיים והתרבותיים. האם באמת כולנו, כל תושבי ההתנחלויות, כל כך חיוניים? והאם כולנו שם מהסיבות הנכונות? האם לא הקפנו עצמנו בגדרות התרבותיות שלנו, בין השאר ולעיתים אף בעיקר בכדי שילדינו יגדלו בצמוד לאנשים שנראים וחושבים בדיוק, אבל בדיוק, כמונו? כדי לתת את החינוך הטוב ביותר, כדי שלא להתמודד עם ערבים בגן המשחקים כדי ליהנות משטחי אדמה גדולים ורחבים ומטירות גדולות הנבנות עליהם? האם במלחמתנו על החינוך של ילדינו, לא איבדנו את המדינה? אין שום רע בכך שאדם בוחר לגור בטירה על פיסת אדמה זולה ולזכות גם בחינוך טוב. סוף סוף, גם לציבור שלנו מותר להניח למלחמות ולחיות טוב! אבל אם בכל זאת יש בינינו כאלו שמוצאים שעלינו לשמור על עמידתנו האיתנה בכל הארץ המובטחת, ולא רק מאחורי תחומי הקו הירוק או בריכוזים הדתיים - שיעזו ויבואו לגור בערים. נראה אותנו מתערבים בציבור החילוני, החרדי ופעמים רבות גם הערבי, שתופס את אדמתנו ללא מלחמה,

שבת, מנוחת הצהריים מאחורינו והילדים עומדים להחרב את ביתם של הוריי, או לפחות את סדר הכריות המוכר בספות החדשות. החלטנו: יוצאים לגן המשחקים. כשהגענו, נתקלנו במראה שגרתי בצפון ירושלים הקדושה: משפחות משפחות של בני דודים שתקעו יתד באזור הקרסלה והמגלשה. לפחות 50 בני דודים נהנו משירותי הגן השכונתי. לצדם בעקשנות ישרו כ-7 משפחות מהציבור הדתי לאומי, החרדי ובעיקר החילוני. לכאורה תמונה פסטוראלית של הרמוניה בין בני אדם, כשהמכנה המשותף הנמוך ביותר הוא הנדנדה; אך למעשה מדובר במלחמת ההישרדות האמיתי שלנו על הבית. בגן השעשועים התקיימה דינאמיקה מוזרה, על פיה בכל פעם שהגיעה קבוצת ילדים מבני דודינו לכיוון הנדנדות, נסוגו ילדי המקומיים (כלומר היהודים) לכיוון המגלשה, וחזרו חלילה. מכל מקום אליו התקרבו בני דודינו, התרחקו בעדינות הילדים היהודים. אגב, הבילוי המשותף עם ערבים בשכונה יהודית בשבת אחר הצהריים, אינו מאפשר כמובן למשפחה יהודית לבקר בכפר ממנו מגיעים השכנים - עיסאווייה - ואפילו לא בשיח ג'ראח הסמוכה. אך לפני שלושה שבועות בוצעו שני ניסיונות לינץ' בישראלים שנקלעו בטעות למקום. אמירתן של עשרות המשפחות הערביות שהגיעו לכאורה לאחר צהריים שקט הייתה ברורה: אנחנו האדונים ואתם בדרככם החוצה מכאן. הדבר הביא אותי מייד להחלטה להיחזק בקרקע או לפחות בקרסלה.

הסו הסו הסו!
הנה חידה לפרשת 'פנחס':
מצאו נא בפרשה -
שמה של אישה,
ועשו נא כך:
שנו את הניקוד מחיריק לפתח,
ואז לא יכירה האחיות -
כי בארמון היא תרצה לחיות!

חידת השבוע

זכור את המעשה וזכור את המורה

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן

תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב.

המדובר הוא בפרק כ"ב, פסוק כ"ד כנאמר:
"ויעמוד מלאך ה' במשעול הכרמים - גדר מזה וגדר מזה".
זוכה: ברכה עופר מקדומים

המדור בחסות:

מחפשים ספר הלכה לתלמידות שילווה אותן גם לחיים?

בת מצוות
ספר הלכה לילדה ולנערה
הוא הבחירה!

מוקף את כל תחומי החיים לשינוי קולחת מעוטר בתמונות צבעוניות והלכות מותאמות לבנות בסוף יסודי ובתכון

אור עציון ספרי איכות תורניים
המכון התורני ע"ש ר' יצחק זלמן סטרולוביץ'
www.machon.oretzion.com 08-8502822

הנחה משמעותית לקניית מרבית המוסדות

נפתלי ורחלי קנדלר
מזל טוב לבנכם
דורון אשר נ"י
לרגל כניסתו בנועם עול מצוות
שיזכה לעלות במעלות התורה והיראה
לתפארת משפחתו ולתפארת עם ישראל
משפחת: פרסומי ישראל ושות'

גילוי לב

אא אהז 28,

כל יום כשאנחנו חוזרים הביתה מבית הספר, אנחנו ישר רצים למחשב. אתה קורא לי מכוערת, טיפשה, מפגרת, אבל אני לא נכנעת.

כשאתה מנסה לפגוע בי או כשאתה מצליח, אני אומרת לעצמי: "את יכולה להתמודד עם זה, אל תיכנעי!"

אבל יש פעמים שאני נכנעת ומתחילה לפגוע בך בעצמי.

אני אף פעם לא מצליחה ממש להבין למה אתה פוגע בי. אני רק מבינה שאני אוהבת אותך יותר מכל.

אתה האח שאני הכי מחוברת אליו. אנחנו צוחקים ביחד, נהנים ואפילו עושים שטויות עד שאמא מתעצבנת. אנחנו מתראים כל יום בבית במשך 24 שעות ביממה!

אז איך אנחנו לא מסתדרים יחד? לפעמים אנחנו עושים את זה בצחוק, ולפעמים זה באמת ברצינות.

אני מקווה שתבין שזאת אני, אחותך הקטנה. כותבת לך, ולא איזה מישהי כותבת לאחיה. תמיד אחרי שאנחנו רבים אני מנסה לפייס בינינו, אבל רק למחרת אנחנו חברים עוד פעם.

אני רק מקווה שתבין שאני באמת אוהבת אותך, ואני לא אומרת סתם!

אוהב,

אחיו הקטן

עובר ליכטמן-עיני

מטפלת בתא-הילניג

שיטת ריפוי באנרגיה
המיושמת בכל רחבי העולם
לטיפול בכאב באמצעות
הבנת הקשר בין גוף לנפש

לפרטים נוספים
054-7770159

חות דעת

זיוה קוסטינר

מטפלת זוגיות ומשפחה

שאלה:

בעלי ואני אקדמאים העובדים במקצועות חופשיים ומקפידים מאוד על שמירת תורה ומצוות. בעלי מצליח בעבודתו הדורשת היעדרות רבה מהבית, ומפרנס אותנו בכבוד. בגלל העומס בעבודתו הוא כמעט לא מעורה בחיי הילדים, בלימודים שלהם ובחיי החברה שלהם. דבר אחד הוא כן: בעלי לקח על עצמו את תפקיד 'המשגיח' על הצביון הדתי של הבית. מדי פעם הוא מגיע עם חומרות והקפדות חדשות. מבחינתי זה בסדר, אבל הוא לא מצליח להתאים את עצמו ואת הדרישות שלו לצרכי הילדים, שחלקם כבר בגיל ההתבגרות. זה יוצר התנגשויות שאנחנו מצליחים איכשהו לצאת מהן בשלום.

אני נמצאת בין הפטיש לסדן. מצד אחד מבינה את בעלי ואת החשיבות שהוא מייחס לצביון הדתי של הבית, ומצד שני מבינה גם את הילדים. הם לא מקבלים הסברים לדרישות שלו, אלא זה בא בצורה של 'הנחיות'. לאחרונה, בעלי דרש מהילדים הגדולים (גילאי 14-16) דרישה מסוימת שנראתה להם חומרה והקפדה יתרה והם לא נענו לדרישתו. בעלי נפגע מאוד, גם ממני, וכמעט עזב את הבית. אני הרוסה מזה.

תשובה:

בואי ננסה להיכנס לראש של בעלך.

הוא עובד קשה, לא נמצא בבית ברוב שעות היום, חשוב לו שלא יחסר לכם כלום מבחינה חומרית וחשוב לו להנחיל לכם את הערכים הרוחניים שעל פיהם הוא חי.

מה שקרה לאחרונה גרם לו להרגיש שבועטים בו. לכל אחד מאתנו קורה שהילדים לא תמיד שומעים בקולו. גם אצל הילדים הממושמעים ביותר - במיוחד בגיל ההתבגרות - יש התנגשות בין הרצונות שלהם לשלנו. זה יכול לגרום לחיכוכים, למריבות קטנות, אבל לא עולה על דעתנו להיפגע עד כדי כך שכמעט נעזוב את הבית. נברר כאן - מדוע הפגיעה הייתה כל כך עמוקה עד כדי כך שהוא כמעט עזב את הבית?

לכל אדם חשוב להרגיש ולהיות משמעותי. לדוגמה: גם לילד הקטן בבית חשוב להרגיש מיוחד ובעל משמעות. לכן ילדים מצמודים זה לזה בגיל, שונים זה מזה בדרך כלל. גם בעבודה חשוב לכל אחד מאיתנו להרגיש שיש משמעות למה שהוא עושה. כשאין משמעות בעבודה הדבר פוגע במוטיבציה, בהנאה ובשמחה שבעשייה. כך גם בבית. כבני זוג וכהורים לילדים - כל אחד רוצה להרגיש שיש לו משמעות בבית. יש לנו תפקידים רבים בבית שנותנים לנו משמעות: בבית - טיפוח הבית, חינוך לסדר ולניקיון, דאגה לבריאות בני המשפחה, ארוחות מזינות וטעימות ופרנסה. בתחום החינוכי-ערכי - מעורבות בחינוך הילדים, חינוך לערכים שבין אדם לחברו, חינוך לקיום מצוות וליראת שמיים. בתחום הלימודי - מעורבות בתחום הלימודי של הילדים, לימוד והקניית ידע, למידה משותפת, יצירת חוויות למידה וכדומה.

בואי נבדוק: איזו משמעות יש לבעלך בבית? במה הוא מרגיש משמעות?

כיוון שהוא נעדר הרבה מהבית, הוא בחר בשני דברים: האחד - פרנסת הבית בכבוד, ובכך הוא מרגיש הצדקה לזה שהוא נעדר הרבה מהבית; והשני - שנראה לו החשוב ביותר - הקפדה על הצביון הדתי של הבית כפי שהוא חושב שהבית צריך להתנהל.

את שאר הדברים הוא סומך עלייך שתעשי זאת טוב גם בלעדי. ייתכן שזה נכון, אבל הוא צמצם את המעורבות שלו בחיי הילדים לדבר אחד בלבד, וכיוון

שהוא ראה בזה ערך עליון - היה לו חשוב להחזיק במעורבות הזו ושחלילה לא תחמוק מידי. במקרה הזה, הוא עשה זאת בתקיפות יתר ובדרכים שלא התאימו לילדים שלכם.

ברגע שהילדים לא נענו לדרישה המסוימת שהזכרת במכתבך, הוא הרגיש שכבר אין לו משמעות בבית. אם הילדים לא מקשיבים לו בדבר האחד שהוא מרגיש בו משמעותי מול הילדים - הוא איבד את המשמעות שלו.

התגובה של 'כמעט לעזוב את הבית' בגלל דבר כזה, משמעותה: 'מה יש לי לחפש בבית? אין לי כבר שום משמעות שם. אני שם רק כדי לפרנס? זה לא מספיק, אפילו פוגע'.

מה עושים?

אפשר להפוך את המשבר הזה לצמיחה. לבדוק מחדש את המשמעות שיש לך ולבעלך הן בבית והן בחיי הילדים, וליצוק משמעות נוספת בחיים שלו. בבדיקה מחודשת, תופתעו לגלות את חוסר האיזון במשמעות שכל אחד מכם לקח בהתנהלות הבית ובחיי הילדים. כתוצאה מכך, בעלך ידרש ליצוק משמעות נוספת בהתנהלות שלו בבית ועם הילדים. זה יחייב שינוי כגון: לקחת תחומי אחריות נוספים, מעורבות בעוד תחומים בחיי הבית והילדים, הבנת הילדים וכיבוד רצונותיהם.

לגבי הילדים: ייתכן שבהתמרדות שלהם, מעבר להיותם בגיל ההתבגרות ובעלי רצונות שונים משלכם, הם רצו לאותה לבעלך: "אנחנו רוצים אבא שמעורב יותר בחיים שלנו, שמכבד ושמבין אותנו. אבא שיש לנו איתו חוויות משותפות ולא רק אבא שבא אלינו עם הקפדות הלכתיות".

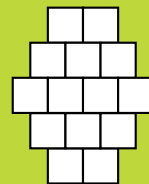
כאשר הוא יחליט להקדיש מזמנו לילדים בתחומים נוספים - תתפתח דינאמיקה חדשה ובריאה יותר. הילדים יראו בבעלך אבא במלוא מובן המילה, ולא רק 'משגיח כשרות'. התנהלות כזו תיצור יחס של כבוד, הערכה והתחשבות של הילדים כלפיכם, וממילא הם יוכלו להתחבר לערכים שאתם רוצים להנחיל להם.

לפניות לזיוה קוסטינר: zivko@bezeqint.net

דעת ילדים

(נפרסם אחרי חג המנוחות)

פירמידה

1. רטוב
2. ההתחלה נפלה ונותר רק לחם לשבת (כ"ג, ב')
3. שם עצם שהנושא אותו שוכב במיטה (כ"ז, א')
4. הפת שלי בלי ראש (כ"ח, ב')
5. מתוך החמשה נפל שם אחד לווהט (כ"ט, י"ב)

תשובות שלחו למייל: yeladim@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

חידת השבוע

לחצו על המפתח ונחשבו

פתרון ריבוע הקסם מהשבוע שעבר:

הזוכה:
בניה צור ממגרון

מנטוס
עושה לך טוב

זכור לזכור
במקל
רינת דרור

זה היה לפני מלחמת ששת הימים...
לקראת 'פסטיבל הזמר'

אני רוצה שנעמי שמר תכתוב לפסטיבל שיר על ירושלים! אני לא מפסיק לחלום על היום שבו תהיה כולה שלנו!

ר' עקיבא חלם לתת לאישותו של עטרה של 'ירושלים של זהב' ונעמי שמר חלמה על ירושלים השלמה...

וב"ה כחודש לאחר מכן שוחררה ירושלים ונעמי הוסיפה לשיר בית חדש...

כשכתבה נעמי את השיר היא ביטאה את החלום הלאומי, לחזור לירושלים כולה!

את... אני זוכר איזו שמחה זו היתה! חלום של דורות התגשם!

זהו הקומיקס האחרון של רינת כאן, תודה רבה! רינת תשמח מאוד לקבל תגובות! rinasus@walla.co.il

במגמה לעיצוב גרפי

מערכת גילוי דעת נותנת במה לתלמידות

גם השנה מחכה לכם יומן-תלמיד עשיר בתכנים ובערכים, צבעוני ומהנה
יומן משלנו!

נושא היומן לשנת הלימודים תשע"ב: **ארץ ישראל שלי**
מושגים, מדרשים וסיפורי צדיקים מרתקים • היכרות עם אתרים בארץ • שפע חידות מאתגרות • איורים מקסימים • מערכת שעות, תאריכים, נוסחאות, מפות ועוד

הזדרזו והזמינו את **יומן משלנו!**

עדינה - 02-5350901

מוסדות: ניתן להזמין במרכז במחירים מיוחדים ולהוסיף ליומן את הלוגו שלכם ודברי פתיחה!

טוב שיש
יומן משלנו!
יומן עם ערכים

בהוצאת: פרסומי ישראל ושות'

צ'ין וינאליס. אין יאנא גאפא משה.

אוויר פריש פארווא. פארווא לויז פאריקא. הספא האפאק.
האטאקציונאליסטיק. האוואיר שיש יאן פאן, גיין.
מאן צ'ין וינאליס מאטאן אפאק אפאליס מאטאן שיש גיין פאן אפאק. גיין.
צ'ין, מאטאן, שאפאליס מאטאן אפאק.

לילה שלישי חנים
17/7-9/8/11 בתאריכים

או

לילה שני בחצי המחיר
17/7-31/8/11 בתאריכים

חדרי משפחה | מרפסות לנופי ירושלים ויהודה | פעילויות לילדים | מטבח גורמה כשר | פיקוד שבת | בית כנסת במלון
רב צמוד במלון | הנחות למגוון אתרים, אירועים ומסעדות בבירה | מגוון פעילויות תרבותיות בעיר

לפרטים והזמנות: 5450* או 1-700-50-50-80

* המבצע בתוקף עד ר"ח אלול 31/8. בכפוף למדיניות המלון. ט.ל.ח.

מלונות דן

חפשו אותנו ב-f